

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2018, čj. MPSV-2018/59011-921, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2018, čj. 34 A 43/2018-9,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného označenému v záhlaví. V podané kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 2. 2019, čj. 8 Ads 18/2019-13, jeho žádost zamítl a vyzval jej, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Současně ho poučil, že nevyhoví-li této výzvě, soud stížnost odmítne.

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 25. 2. 2019 vložním do domovní schránky, čímž bylo dle § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, za užití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), doručeno.

[4] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

[5] Stěžovateli bylo usnesení doručeno v pondělí 25. 2. 2019, lhůta ke splnění uvedené výzvy tak uplynula v pondělí 4. 3. 2019. Ten však na výzvu Nejvyššího správního soudu ve stanovené lhůtě (ani později) nereagoval. Neprokázal tak splnění požadavků stanovených v § 105 odst. 2 s. ř. s., které se řadí mezi podmínky řízení o kasační stížnosti.

[6] Nestanoví-li zákon jinak, dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., který se dle § 120 s. ř. s. uplatní i v řízení o kasační stížnosti, soud usnesením návrh odmítne, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Nedoložení povinného zastoupení advokátem či toho, že stěžovatel sám má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., je odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Stěžovatel byl k odstranění marně vyzván, byl zároveň i poučen o odmítnutí kasační stížnosti, nebude-li výzvě vyhověno.

[7] Přes výzvu soudu stěžovatel zmíněný nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti neodstranil, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. března 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.,  
předseda senátu